

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Пловдив, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Николай Ст. Божилов
като разглежда докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно
наказателно дело № 20235000600514 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 157/02. 11. 2023 г., постановено по ЧНД 357/2023 г. Окръжен съд Кърджали е ПРИЗНАЛ и ПРИЕЛ за изпълнение съдебно решение № 36, постановено на 02. 02. 2023 г. от Окръжен съд -* 3207/2504, *, Наказателна колегия, дело № 473/108/2022, с което на С. М. К., роден на 27.04.*г., за извършено от него престъпление по чл.263, ал.1 от Наказателния кодекс на * - трафик на мигранти, е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“, като квалифицира престъплението по чл.281, ал.2, т.1 и т.5, във вр. с ал.1 от Наказателния кодекс на Република България, което да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим, на основание чл.57, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗИНЗС.

На основание чл.12 ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът е ПРИСПАДНАЛ от определеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, задържането под стража на С. М. К., считано от 14.05.2023 г. до влизане в сила на решението.

Недоволен от така постановеното определение е останал С. М. К., който чрез своя защитник – адв. Е. П., го обжалва с искане да се измени частично

решението на Окръжния съд, като спрямо К. се определи на основание чл. 57 ал. 3 ЗИНЗС първоначален ОБЩ режим за изтърпяване на наложеното наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

Прокурорът даде заключение, че жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания във въззивната жалба, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваното решение, Кърджалийският окръжен съд е приел за установено, че по делото е приложено удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз, постъпило в ОС - Кърджали на 28.09.2023 г. От него е видно, че с Наказателна присъда № 36 от 02 февруари 2023 г., постановен от Окръжния съд * по дело № 473/108/2022 и протокол за поправка на допуснатата материална грешка от 08.02.2023, съставен от Окръжния съд * по дело № 473/108/2022/a2 и влязла в сила на 28.03.2023 г., българският гражданин С. М. К., роден на 27.04.1973 г., е осъден на наказание ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за извършено от него престъпление по чл. 263, ал.1 от Наказателния кодекс на *- трафик на мигранти.

В него е посочено, че съдебният акт се отнася за едно деяние и съдържа обобщено представяне на фактите и описание на обстоятелствата, при които е извършено то, включително време и място на извършване и естеството на участие на осъденото лице. Отражено е, че на 22.01.2022 г., около 04:40 ч., обвиняемият М. Ф. Х., български гражданин, в качеството на шофьор на лекотоварното МПС марка *, регистрирано в * с *, придружен от обв. К. С., български гражданин, се представили за извършване на граничния контрол, посока излизане от * към *, в ГКПП * - *. Горепосоченото МПС се е движело по маршрута * - *- *, без да бъде натоварено със стока. В момента на извършване на подробна проверка на транспортното средство, работниците на граничната полиция са открили в специално направена кухня (двоен таван), разположен в горната част на отделението за превоз на стока, една група от 11 души, * граждани, които заявиха следната самоличност: G. S., M. S., R. R., S. Y., S. J., S. M., S. J., S. J., S. R., S. R. И S. G..

При извършената проверка в базата данни на Граничната полиция, се установи, че G. S. и M. S. фигурират като молители на убежище в *, а

останалите 9 души, открити в специалната кухня на МПС не фигурират като законно влезли на територия на * и нито не притежават документи, които да им позволяват законното влизане/излизане в/от *“. Посочен е видът и правната квалификация на деянието/деянията и приложими нормативни разпоредби, въз основа на които е постановен съдебният акт - чл. 263, от НК Трафик с мигранти, чл. 65 от НК, чл. 66 от НК, чл. 67 от НК, а така също и чл. 278 от НПК.

В удостоверението е посочено, че осъденият не се е явил лично на съдебния процес, на който е постановено съдебното решение. Същият е бил призован лично на 29.09.2022, 17.11.2022, 15.12.2022, 19.01.2023 и по този начин е уведомен за определената дата и място на съдебния процес, вследствие на който е постановен актът, и е бил уведомен за възможността за постановяване на такъв акт, ако не се яви на съдебния процес. Наказателната присъда е била съобщена/изпратена до посочения от обвиняемия адрес в декларацията, дадена в досъдебната фаза на разглеждане на делото, съответно в гр. *, ул. * № 17, Р. * и чрез афиширане на вратата на съдебната инстанция.

Наред с това е отразено в удостоверението, че С. К. е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 2 (две) години, като лицето не е било задържано и съответно не е приспаднал срок от наложената присъда.

По делото са представени заповед за задържане на лице рег. № 4379з-335 от 14.05.2023 г., постановление с дата 15.05.2023 г. на Окръжна прокуратура - София, протокол от съдебно заседание по ЧНД № 317/2023 г. на Софийски окръжен съд, проведено на 18.05.2023 г., протокол от съдебно заседание по ВЧНД № 609/2023 г. на Апелативен съд - София и писмо рег. № 9433/24.10.2023 г., С. М. К. е задържан на 14.05.2023 г. и до момента се намира в Затвора *.

Първоинстанционният съд правилно е преценил, че с оглед данните, съдържащи се в удостоверението и приложените към него доказателства, са налице всички предпоставки за признаване и изпълнение на посоченото съдебно решение с наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от ДВЕ ГОДИНИ на българския гражданин С. М. К. в Република България.

Действително, съгласно чл.7 ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, компетентен да разгледа настоящото дело като първа инстанция е бил Кърджалийският окръжен съд, с оглед обстоятелството, че С. М. К. е български гражданин, с регистриран постоянен и настоящ адрес в с. *, общ. *, обл. *, ул. „*“ № 17, видно от приложената справка от НБД „Население“.

Решението за налагане на наказание „лишаване от свобода“ на С. К. е постановено от съдебен орган на държава - членка на ЕС за извършено наказуемо деяние, което съгласно нейния национален закон се преследва като престъпление. Деянието е извършено на територията на издаващата държава - *. Удостоверението по чл.4 от Рамковото решение е придружено с препис от съдебния акт, а именно от Наказателна присъда № 36 от 02 февруари 2023 г., постановен от Окръжния съд * по дело № 473/108/2022 и протокол за поправяне на допуснатата материална грешка от 08.02.2023, съставен от Окръжния съд *.

Напълно законосъобразно първостепенният съд е констатирал, че същото представлява престъпление и по българското законодателство - по чл.281, ал.2, т.1 и т.5, във вр. с ал.1 от НК на страната ни. Съгласно основния законов текст - чл.281 ал.1 от НК, съставомерно е деянието, изразяващо се в противозаконно подпомагане на чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона, извършено с цел да набави за себе си или за друго имотна облага. Квалифицираните по-тежко наказуеми случаи са регламентирани в нормата на чл.281, ал.2, т.1-5 от НК, като т.1 включва използването на моторно превозно средство при извършване на деянието, а т.5, когато е извършено по отношение на повече от едно лице. От изложеното следва да се направи извода, че описаното в разглежданото удостоверение и съдебно решение престъпно деяние, извършено от осъдения С. К., осъществява всички обективни и субективни признаци, визирани в разпоредбата на чл.281, ал.2, т.1 и т.5, във вр. с ал.1 от НК.

За посоченото престъпление по българския закон, действащ към момента на извършване на деянието, се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок от една до шест години и глоба от пет хиляди до двадесет хиляди лева. Наложено от издаващата държава наказание е лишаване от свобода за срок от ДВЕ ГОДИНИ, което е съответно на предвиденото наказание в българския НК, поради което не се налага приспособяване на наложеното наказание.

Напълно законосъобразно Кърджалийският окръжен съд е приел, че всички формални условия за признаване и изпълнение на постановеното в * решение са изпълнени. Не са налице посочените в чл.15 и чл.16 от ЗПИИСАННЛСМВЛС основания за отказ. Не е налице и визираната в чл.15 ал.1 т.8 от същия закон хипотеза, доколкото тя урежда възможността за отказ при оставащи по-малко от шест месеца за изтърпяване от наложеното в издаващата държава.

От представените справка за съдимост, издадена от Районен съд - Кърджали и справки от Единна информационна система за противодействие на престъпността на Прокуратурата на Република България и Регистъра на лица с неприключили наказателни производства в Прокуратурата на Република България се установява, че С. М. К. е осъждан и срещу него не протичат и няма неприключили наказателни производства в Република България.

Поради изложеното е напълно законосъобразен изводът на съда да бъде признато и постановено изпълнението на Съдебно решение № 36, постановено на 02.02.2023 г. от Окръжен съд - * 3207/2504, *, Наказателна колегия, дело № 473/108/2022, с което на С. М. К., роден на 27.04.* г., за извършено от него престъпление по чл.263, ал.1 от Наказателния кодекс на * - трафик на мигранти, е наложено наказание ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като квалифицира престъплението по чл.281, ал.2, т.1 и т.5, във вр. с ал.1 от Наказателния кодекс на Република България, което да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим, на основание чл.57, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗИНСЗС.

По отношение на първоначалния режим на изтърпяване на наказанието, първоинстанционният съд е преценил, че не са налице предпоставките на чл.57, ал.3 от ЗИНЗС, предвид многократните осъждания на С. М. К.. Семейното положение на осъдения също не е основание за определяне на по-лек режим на изтърпяване на наказанието.

Основният довод, който се поддържа пред настоящата инстанция е свързан с твърдението, че посочените по-горе предпоставки са налице и няма пречка по отношение на осъдения да се определи ОБЩ РЕЖИМ на изтърпяване на наложеното наказание.

Видно от приложената справка за съдимост /л.126 ЧНД/, С. М. К. досега е осъждан с осем отделни присъди, като наказанията по НОХД № 14/2007 г., по описа на ОС Хасково и НОХД 526/2007 г., по описа на РС Асеновград, са групирани. Същото е сторено и по НОХД № 71/2013, по описа на РС - Кърджали, което е групирано с наказанието по НОХД № 1253/2012 г. на РС-Кърджали.

Последното осъждане е по НОХД № 641/2018 г., по описа на РС-Велико Търново, влязла в сила на 13.02.2019 г. за престъпление по чл. 343 в ал.2, с която е осъден на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален ОБЩ режим и ГЛОБА в размер на 700 лв. наказанието е изтърпяно на 23.10.2019 г.

Следователно са налице изискванията на чл.57 ал.1 т.2 б.Б ЗИНЗС. Времето, мястото и обстановката на извършване на настоящото деяние, предишните осъждания на подсъдимия, не водят до извода, че той е личност с невисока степен на обществена опасност. Поради това и не може да се надценява информацията в представената добра характеристика от кметството на с. *, общ. *. Поради тази причина и възражението за необходимост от определяне на ОБЩ режим на изтърпяване на наказанието не може да бъде споделен.

Правилно на основание чл.12 ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, е приспаднато от определеното наказание, времето на задържането под стража на С. М. К., считано от 14.05.2023 г. до влизане в сила на решението.

Предвид на изложеното и поради това, че не са налице основания за отмяна или изменение на атакуваното решение, на основание чл. 12 ал.11 ЗПИИСАННЛСМВЛС, Пловдивският апелативен съд и

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 157/02.11.2023 г. по ЧНД № 357/2023 г. по описа на Кърджалийския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____